

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล

จิตติพร รูปแกะ*, มณฑิรา สุขจิตต์*, ญาณิศา โพธิ์สุริยะ*, ณัฐณิชา สุวรรณชาติ*,
ณัฐกมล สายแว*, ณัฐจิราภรณ์ โสประโคน*, ณัฐติยา ไชยะตา*, ณัฐธิดา ภาวังก์*,
สมลักษณ์ เทพสุริยานนท์** ปร.ค.(การพยาบาล),
สุทินี เสาร์แก้ว*** พย.ม.(การพยาบาลมารดาและทารกแรกเกิด).

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 209 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2568 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ค่าดัชนีความตรงเท่ากับ .90 และหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แบบสอบถามทักษะเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และแบบสอบถามพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามวิธีของ Cronbach's alpha coefficient ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .72, .72 และ .88 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับสูง (Mean = 8.72, S.D. = 1.78) ทักษะต่อพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับดี (Mean = 4.19, S.D. = 0.86) และมีพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับเหมาะสม (Mean = 3.92, S.D. = 1.57) ผลการวิเคราะห์ ความรู้ ทักษะ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .315, .421, p < .001$) ผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำไปพัฒนากระบวนการรับรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมต่อการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ต่อไป

คำสำคัญ: ความรู้, ทักษะ, พฤติกรรมป้องกัน, ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์, นักศึกษาพยาบาล

*นักศึกษพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

***Corresponding author, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, E-mail: Sutinee.s@ubu.ac.th

วันที่รับบทความ 26 กันยายน 2568 วันที่แก้ไขบทความเสร็จ 2 ธันวาคม 2568 วันตอบรับบทความ 8 ธันวาคม 2568

The Relationship Between Knowledge, Attitudes, and Preventive Behaviors Toward Computer-Related Offenses Among Nursing Students

Thitiporn Ruamkae*, *Montrira sukjit**, *Yanisa Phosuriya**, *Nuthanicha suwanchat**,
Nathakamon saiweal*, *Natchiraporn sophakol**, *Nutiya chaiyata**, *Nathida phawoung**
Somluk Tepsuriyanont** Ph.D (Nursing), *Sutinee Sowkeaw*** M.N.S (Maternal and Newborn Nursing)*

Abstract:

This survey study aimed to examine the levels of knowledge, attitudes, and preventive behaviors regarding computer-related offenses, as well as the relationships among these variables, among nursing students at the Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani University. The participants were 209 first- to fourth-year nursing students enrolled in the 2024 academic year, selected using stratified random sampling. Data were collected between January to February 2025. The research instruments were the self-developed questionnaires, validated by a panel of experts, yielding a content validity index (CVI) of 0.90. The reliability of the instruments were confirmed, with Cronbach's alpha coefficients of .72, .72, and .88 for the knowledge, attitudes, and preventive behaviors questionnaires, respectively. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results shown that the nursing students demonstrated a high level of knowledge regarding computer-related offenses (Mean = 8.72, S.D. = 1.78), a good level of attitude toward the offenses (Mean = 4.19, S.D. = 0.86), and an appropriate level of preventive behaviors regarding such offenses (Mean = 3.92, S.D. = 1.57). The analysis showed a statistically significant positive relationship between knowledge and preventive behaviors, as well as between attitudes and preventive behaviors regarding computer-related offenses ($r = .315$ and $r = .421$, respectively; $p < .001$). The findings suggest that enhancing continuous awareness and fostering appropriate attitudes among nursing students could contribute to the prevention of computer-related offenses.

Keywords: Knowledge, Attitudes, Preventive behaviors, Computer-related offenses, Nursing students.

---

*3rd year Nursing Student, Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani University.

**Assistant Professor, Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani University

***Corresponding author, Assistant Professor., Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani University, E-mail: Sutinee.s@ubu.ac.th

Received September 26, 2025, Revised December 2, 2025, Accepted December 8, 2025

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเครือข่ายสังคมออนไลน์เข้ามามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและกระบวนการนึกคิดในวิถีของกลุ่มคนในสังคมทุกเพศทุกวัยภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว และพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีการเปลี่ยนแปลงไป ประเทศไทยมีการก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลเต็มรูปแบบมากขึ้น จากการสำรวจมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนในช่วงไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) ปี พ.ศ. 2567 พบว่า ประเทศไทยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 1 (พ.ศ. 2566) จากร้อยละ 87.60 เป็นร้อยละ 89.50 โดยจากผลการสำรวจการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ในช่วงไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2566-2567 พบว่า ทุกกลุ่มอายุมีแนวโน้มใช้อินเทอร์เน็ตสูงขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 15-24 ปี มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด ร้อยละ 99.10 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 25-39 ปี ร้อยละ 98.70 และกลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดคือ ร้อยละ 99.30¹ ซึ่งกิจกรรมที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ ได้แก่ Facebook, Twitter, LINE, Instagram ร้อยละ 92.02 และการที่เยาวชนใช้เวลาในเครือข่ายสังคมออนไลน์มากขึ้นทำให้มีโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับการเป็นผู้กลั่นแกล้งหรือถูกกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ได้สูงขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนมีปัญหาการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์มากที่สุด² เครือข่ายสังคมออนไลน์จึงเป็นช่องทางที่นิยมใช้อย่างมากในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล การแสดงความคิดเห็น และการทำกิจกรรมต่าง ๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสื่อสาร การศึกษา การใช้สื่อสังคมออนไลน์เปรียบเสมือนดาบสองคมที่มีทั้งผลดีและผลเสียต่อผู้ที่เข้าใช้บริการ โดยมีอิทธิพลทางด้านสังคมที่ช่วยส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ต้องเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลอาจมีการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวมีการโจรกรรมข้อมูลหรือรูปภาพ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลที่ปราศจากการกั้นกรองซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อตนเองหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและด้านการเรียนการงาน³ ตลอดจนบุคคลที่ถูกอ้างถึงหรือมีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับความเสียหายตามมา

ในสถาบันการศึกษามีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษามาใช้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาในสถาบันการศึกษาคควมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้คอมพิวเตอร์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการกระทำผิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ เช่น การแอบเข้าระบบคอมพิวเตอร์ผู้อื่น การดักจับข้อมูลของผู้อื่น การก่อวินาศกรรมระบบคอมพิวเตอร์โดยไวรัสคอมพิวเตอร์หรืออีเมล การสร้างซอฟต์แวร์เพื่อช่วยกระทำผิด การส่งต่ออีเมลที่กระทำผิด การเผยแพร่ภาพและเสียงที่ลามกอนาจาร หรือทำลายชื่อเสียงลักษณะของบุคคลอื่น⁴ ดังนั้น นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และเมื่อมีความรู้ความเข้าใจ จะทำให้มีพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามมา สอดคล้องกับกรอบแนวคิด KAP (KAP model)⁵ ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ความรู้มีผลต่อทัศนคติและทัศนคติที่ดีจะช่วยให้เกิดการปฏิบัติที่ดีตามมา ความรู้จึงมีผลต่อการปฏิบัติ

ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเชื่อว่าทัศนคติจะเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามความรู้ นั้น หรือความรู้มีผลต่อทัศนคติก่อน แล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามทัศนคตินั้น โดยเชื่อได้ว่าความรู้และทัศนคติที่ดีจะทำให้มีพฤติกรรมป้องกันการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้ เพื่อที่จะได้นำความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดฐานความผิดและบทลงโทษสำหรับการกระทำความคิดทางคอมพิวเตอร์⁴

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมากที่สุด⁶ โดยเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใช้มากที่สุด คือ Facebook ร้อยละ 85.37 และใช้เวลากับเครือข่ายสังคมออนไลน์ในแต่ละวันมากกว่า 4 ชั่วโมง ร้อยละ 58.13² การรับรู้เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ การป้องกันการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ และมีการจัดการต่อการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ โดยภาพรวมในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ถึงระดับมาก และยังพบว่า มีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งผ่านสังคมออนไลน์ ร้อยละ 55.20 การกลั่นแกล้งที่พบมากที่สุด คือ การโพสต์ข้อความทำให้เสียชื่อเสียง ร้อยละ 24.60 โดนบล็อกหรือลบออกจากกลุ่ม ร้อยละ 23.20 และเผยแพร่วิดีโอ รูปภาพที่น่าอับอาย ร้อยละ 14.70 ตามลำดับ⁷ ตลอดจนมีการศึกษาในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งทราบว่ามีความหมายแต่ไม่เคยอ่าน ไม่ได้เข้าสัมมนา ไม่ได้เข้าฝึกอบรม เกี่ยวกับการใช้ระบบคอมพิวเตอร์อย่างปลอดภัยเลย⁸

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารออนไลน์เข้ามาใช้งาน เพื่อเป็นกลไกในการสนับสนุนการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน และยังได้ส่งเสริมให้การใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต โดยขยายการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wireless internet) ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของคณะพยาบาลศาสตร์ ให้นักศึกษาพยาบาล สามารถเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้สะดวกมากยิ่งขึ้น และเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ย่อมส่งผลกระทบต่อนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งอยู่ในฐานะของผู้ใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต หากมีการใช้ข้อมูลอย่างถูกต้องก็จะส่งผลกระทบต่อในเชิงบวก หากใช้ไม่ถูกต้องหรือถูกละเมิดสิทธิ์ก็จะส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความคิดพระราชบัญญัติฯ จากการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยนำรูปแบบ KAP model เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนในการบริหารจัดการและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับใด
2. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาลมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ (KAP model) โดยกรอบแนวคิด KAP⁵ ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือความรู้มีผลต่อทัศนคติและทัศนคติที่ดีจะช่วยให้เกิดการปฏิบัติที่ดี ความรู้จึงมีผลต่อการปฏิบัติ ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเชื่อว่าทัศนคติจะเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามความรู้ นั้น หรือความรู้มีผลต่อทัศนคติก่อน แล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามทัศนคตินั้น โดยเชื่อได้ว่าความรู้และ ทัศนคติที่ดี จะทำให้นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งนักศึกษาพยาบาล ต้องมีความรู้และทัศนคติที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะได้นำความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

สมมติฐาน

1. ความรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล
2. ทักษะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาพยาบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey study)

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 435 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane⁹ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 209 คน

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิในการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้นปี ประกอบด้วยชั้นปีที่ 1 จำนวน 61 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 49 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 51 คนและชั้นปีที่ 4 จำนวน 48 คน โดยพื้นที่วิจัยคือคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการการวิจัยระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2567 ถึง เดือนมีนาคม 2568 โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ คือ เดือนมกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับคุณลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความในช่องว่าง จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ และวัตถุประสงค์ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นเท็จจริงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 12 ข้อ ใช้เกณฑ์การจำแนกระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ¹⁰ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 8.01-12.00 หมายถึง ความรู้ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.01-8.00 หมายถึง ความรู้ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00-4.00 หมายถึง ความรู้ระดับน้อย

ส่วนที่ 3 ทักษะคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความเชื่อเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 18 ข้อ ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำแนกระดับทัศนคติของคะแนนเฉลี่ย 3 ระดับ

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41-5.00

หมายถึง

ทัศนคติที่ดี

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61-3.40

หมายถึง

ทัศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-2.60

หมายถึง

ทัศนคติที่ไม่ดี

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการกระทำหรือการปฏิบัติในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จำนวน 20 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ

คือ เป็นประจำ บ่อยครั้ง ปานกลาง บางครั้ง ไม่เคย ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำแนกระดับพฤติกรรมของคะแนนเฉลี่ย 3 ระดับ

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41-5.00	หมายถึง	พฤติกรรมเหมาะสม
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61-3.40	หมายถึง	พฤติกรรมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-2.60	หมายถึง	พฤติกรรมไม่เหมาะสม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านการจัดการเรียนการสอน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงด้านเนื้อหาตามข้อเสนอแนะได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (Content validity index: CVI) ดังนี้ ดัชนีด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.90 ดัชนีด้านทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 ดัชนีด้านพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย ได้ค่าความเที่ยงด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ Cronbach's alpha เท่ากับ .72, .72 และ .88 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ผ่านการรับรองการทำวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หมายเลขรับรอง UBU-REC-25/2568 ลงวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2568 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ (1) ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล (2) ชี้แจงผู้ช่วยวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ขั้นตอน การเก็บข้อมูลวิจัย และการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจลงนามยินยอมเข้าร่วม การวิจัยตามความสมัครใจและสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ข้อมูล หรือ คำตอบของกลุ่ม ตัวอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยจะใช้รหัสแทนชื่อจริงในการทำวิจัย การนำเสนอข้อมูลที่ได้อาจจากการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอ้างอิงถึงกลุ่มตัวอย่างและใช้ประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้นและจะทำลายข้อมูลแบบสอบถามหลังเสร็จสิ้นการวิจัยภายใน 1 ปี (3) ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย และ (4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ตัวแปรความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)¹¹ เนื่องจาก ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ มีการแจกแจงตามปกติและข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์กันเองภายใน

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 92.80) ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี (ร้อยละ 26.80) โดย ระดับชั้นที่มีนักศึกษามากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 29.20) รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 24.40) นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ Instagram มากที่สุด (ร้อยละ 97.60) รองลงมาคือ TikTok (ร้อยละ 87.60) และ Facebook (ร้อยละ 85.60) โดยวัตถุประสงค์หลักของการใช้สื่อออนไลน์คือเพื่อความบันเทิง (ร้อยละ 97.60) และการติดต่อสื่อสาร (ร้อยละ 93.80) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับสูงร้อยละ 55.00 รองลงมาในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.80

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับสูง (Mean = 8.72, S.D. = 1.78) ระดับทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับดี (Mean = 4.19, S.D. = 0.86) และพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม (Mean = 3.92, S.D. = 1.57) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม (n = 209)

ตัวแปร	Mean	S.D.	การแปลผล
ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	8.72	1.78	มาก
ทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	4.19	0.86	ดี
พฤติกรรมป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	3.92	1.57	เหมาะสม

ทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

คะแนนเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยรวม ระดับดี (Mean = 4.19, S.D. = 0.86) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสร้างบัญชีปลอมเพื่อทำร้ายหรือดูถูกผู้อื่นบนโซเชียลมีเดียถือเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม (Mean = 4.80, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ การส่งต่อข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตนโดยไม่ได้รับความยินยอมถือเป็นการละเมิดสิทธิ และการคุกคามหรือข่มขู่ผู้อื่นบนโซเชียลมีเดียเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (Mean = 4.74, SD = 0.49 และ Mean = 4.74, SD = 0.54) ส่วนระดับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ การละเมิดความปลอดภัยในคอมพิวเตอร์เป็นวิธีเรียนรู้ที่สำคัญ (Mean = 2.85, S.D. = 1.74) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและรายข้อ (n = 209)

ทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ทุกประเภท ควรได้รับการ ลงโทษตามกฎหมายอย่างเข้มงวด	4.55	0.60	ดี
2. การกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์สร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงให้กับบริษัทและบุคคลทั่วไป	4.50	0.40	ดี
3. การส่งต่อข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตน โดยไม่ได้รับความยินยอมถือเป็นการละเมิดสิทธิ	4.74	0.49	ดี
4. การสร้างบัญชีปลอมเพื่อทำร้ายหรือดูถูกผู้อื่นบน โซเชียลมีเดียถือเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม	4.80	0.43	ดี
5. การแก้ไขหรือตัดแปลง โปรไฟล์ของผู้อื่นบน โซเชียลมีเดียเพื่อความบันเทิงเป็นสิ่งที่สามารถทำได้	3.34	1.79	ปานกลาง
6. การละเมิดความปลอดภัยในคอมพิวเตอร์เป็นวิธีเรียนรู้ที่สำคัญ	2.85	1.74	ปานกลาง
7. การแชร์ข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่น โดยไม่ได้รับความยินยอมถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล	4.68	0.72	ดี
8. การกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ การฟิชซิง (phishing) เป็นเรื่องที่อันตรายและควรถูกป้องกันอย่างเคร่งครัด	4.51	0.67	ดี
9. การกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในทุกกรณี	4.18	0.91	ดี
10. การโพสต์ข้อมูลที่ไม่เป็นความจริงบน โซเชียลมีเดียอาจสร้างความเข้าใจผิดในวงกว้าง	4.65	0.59	ดี
11. การละเมิดระบบเพื่อเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล เป็นสิ่งที่ทำได้ถ้าหากมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	3.20	1.56	ปานกลาง
12. การโจรกรรมข้อมูลส่วนบุคคลผ่านระบบคอมพิวเตอร์เป็นการกระทำที่ไร้ศีลธรรม	4.61	0.60	ดี
13. การคุกคามหรือข่มขู่ผู้อื่นบน โซเชียลมีเดียเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้	4.74	0.54	ดี
14. การโจมตีโซเชียลมีเดียของผู้อื่นเพื่อทำลายชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	4.62	0.70	ดี
15. การใช้ข้อมูลจากบัญชีโซเชียลของผู้อื่นเพื่อสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ในยุคดิจิทัล	2.89	0.64	ปานกลาง
16. การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความลับโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัว	4.67	0.75	ดี
17. การกระทำผิดบน โซเชียลมีเดียอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเองในระยะยาว	4.56	0.71	ดี
18. การส่งต่อข้อมูลที่ไม่ได้รับอนุญาตบน โซเชียลมีเดียถือเป็นการสร้างความแปลกใหม่และตื่นตื้นบนโลกออนไลน์	3.26	1.68	ปานกลาง
รวม	4.19	0.86	ดี

พฤติกรรมป้องกันการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสม (Mean = 3.92, S.D = 1.57) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้คอมพิวเตอร์ของเพื่อน โดยไม่ได้แจ้งให้เจ้าตัวทราบ (Mean = 4.56, S.D = 1.13) รองลงมาคือการเข้าสู่ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต (Mean = 4.51, SD = 1.14) ส่วนระดับพฤติกรรม การโพสต์เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน โดยปิดบังใบหน้า ยกเว้นเมื่อเป็นการเชิดชู ชื่นชม อย่างให้เกียรติอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด (Mean = 2.83, S.D = 1.76) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมป้องกันการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและรายข้อ (n = 209)

พฤติกรรมป้องกันการกระทำคามผิดฯ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1. ท่านไม่เคยแพร่ข้อมูลใด ๆ ที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง	3.44	1.86	เหมาะสม
2. ท่านไม่ใช่ username/password ที่ไม่ใช่ของตนเอง	3.38	1.85	ปานกลาง
3. ท่านไม่จำหน่ายหรือเผยแพร่โปรแกรมสำหรับใช้กระทำคามผิด	3.53	1.90	เหมาะสม
4. ท่านโพสต์ฝากร้านในสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างอิสระ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากเจ้าของ	4.44	1.24	เหมาะสม
5. ท่านใช้คอมพิวเตอร์ของเพื่อน โดยไม่ได้แจ้งให้เจ้าตัวทราบ	4.56	1.13	เหมาะสม
6. ท่านเข้าสู่ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต	4.51	1.14	เหมาะสม
7. ท่านไม่นำข้อมูลที่ผิดหรือบิดเบือนหลอกลวง (Fake News) เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	3.66	1.78	เหมาะสม
8. ท่านอ่านเงื่อนไขให้ละเอียดก่อนดาวน์โหลด โปรแกรมหรือข้อมูลจากเว็บไซต์	4.01	1.26	เหมาะสม
9. ท่านไม่นำภาพตัดต่อ ดัดแปลง ที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียหายหรืออับอาย เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	3.72	1.77	เหมาะสม
10. ท่านไม่ปลอมแปลง ทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น	3.95	1.71	เหมาะสม
11. ท่านระมัดระวังการใช้ข้อความบนอินเทอร์เน็ตที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อตัวบุคคล/องค์กรที่ถูกพาดพิง	4.27	1.34	เหมาะสม
12. ท่าน Save ข้อมูลของคนอื่น แล้วนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง	4.26	1.39	เหมาะสม
13. ท่านไม่ส่งอีเมลลูกโซ่โดยไม่บอกที่มา	3.92	1.72	เหมาะสม
14. ท่านไม่ส่งต่ออีเมลโฆษณาขายของต่าง ๆ ที่ผู้รับไม่ต้องการ	3.95	1.70	เหมาะสม
15. ท่านไม่เผยแพร่ภาพที่ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง	4.06	1.62	เหมาะสม
16. ท่านไม่แชร์ข่าวใน Line, Facebook , Twitter โดยไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง	3.86	1.51	เหมาะสม
17. ท่านไม่กด Share ข้อมูลที่อาจมีผลกระทบต่อผู้อื่น	3.98	1.56	เหมาะสม
18. ท่านไม่โพสต์เผยแพร่สิ่งลามก อนาจาร	4.02	1.68	เหมาะสม
19. ท่านแสดงความคิดเห็นบนสื่อออนไลน์ที่สุภาพหรือไม่หมิ่นประมาทต่อผู้อื่น	4.03	1.51	เหมาะสม
20. ท่านโพสต์เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน โดยปิดบังใบหน้า ยกเว้นเมื่อเป็นการเชิดชู ชื่นชม อย่างให้เกียรติ	2.83	1.76	ปานกลาง
โดยรวม	3.92	1.57	เหมาะสม

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะและพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ ต่อพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พบว่าความรู้ ทักษะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .315, .421, P < .001$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะและพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 209)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)		
	ความรู้	ทักษะ	พฤติกรรมป้องกัน
1. ความรู้	1		
2. ทักษะ	.455**	1	
3. พฤติกรรมป้องกัน	.315**	.421**	1

** $P < .001$

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า อยู่ในระดับมาก (Mean = 8.72, S.D. = 1.78) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การเข้าถึงข้อมูลและแหล่งความรู้ที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ถูกเผยแพร่อย่างกว้างขวางผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) สื่อโซเชียลมีเดีย และแหล่งข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนนโยบายและการรณรงค์ให้ความรู้ของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการจัดอบรมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ผ่านสื่อต่าง ๆ การเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมไซเบอร์ เช่น การหลอกลวงทางออนไลน์ การหมิ่นประมาทบนโลกออนไลน์หรือในสังคมออนไลน์ ทำให้มีการตื่นตัวกันเพิ่มมากขึ้น การได้รับความรู้เกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จึงมีหลากหลายช่องทาง เช่น จากการเสพข่าวหรือได้รับข้อมูลจากการฝึกอบรม ตลอดจนจากการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้ด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร คำใส และนภาพร ประสมทอง¹² ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของแรงงานนอกระบบในจังหวัดนครสวรรค์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการใช้ Username/Password ของผู้อื่น Login เข้าสู่ระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต (Mean = 3.94, S.D. = 0.61)

ทัศนคติต่อพระราชบัญญัติการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีพบว่า อยู่ในระดับดี (Mean = 4.19, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การกระทำที่ถูมองว่าไม่เหมาะสมที่สุดคือ การสร้างบัญชีปลอมเพื่อทำร้ายหรือถูกผู้อื่นบนโซเชียลมีเดีย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.80, S.D. = 0.43) แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มองว่าการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผิดจรรยาบรรณและไม่สมควรเกิดขึ้นในสังคมออนไลน์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การละเมิดความปลอดภัยในคอมพิวเตอร์เป็นวิธีเรียนรู้ที่สำคัญ (Mean = 2.85, S.D. = 1.74) บ่งชี้ว่ามีบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ยังมีมุมมองว่าการละเมิดระบบเพื่อการเรียนรู้สามารถยอมรับได้ในบางกรณี ซึ่งสะท้อนถึงช่องว่างในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมทางเทคโนโลยี ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ชันญติกา มูลชีพ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์¹³ ที่ศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัยพบว่า อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.93, S.D. = 0.85) จึงควรมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ดังกล่าว ผ่านทางสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบและควรเพิ่มความรู้เรื่อง พรบ.ว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ แต่ถ้าขาดการตระหนักรู้ ก็อาจเกิดการกระทำคามผิดจากคอมพิวเตอร์ได้

พฤติกรรมในการป้องกันการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่าอยู่ในระดับเหมาะสม (Mean = 3.92, S.D. = 1.57) สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษามีความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีการเข้าถึงแหล่งข้อมูล และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัณทรัตน์ เหล็กแก้ว และคณะ¹⁴ ที่ศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยเซียงรายพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยทางสังคมออนไลน์และมีพฤติกรรมที่ลดความเสี่ยงต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และสอดคล้องกับสุระสิทธิ์ ทรงม้า และสุภารัตน์ คุ่มบำรุง¹⁵ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำคามผิดตามพระราชบัญญัติฯ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.33, S.D. = 0.46) ตลอดจนการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .455, p < .001$) ซึ่งสาเหตุที่ความรู้มีผลต่อทักษะ อาจเป็นเพราะเมื่อบุคคลมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายและอันตรายที่เกิดจากการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ก็จะเกิดความตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการป้องกันมากขึ้น และผลวิเคราะห์พบว่าความรู้ ทักษะ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .315, .421 p < .001$) สามารถอธิบายได้ว่า ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น ทักษะที่มีต่อการป้องกันการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ก็ยิ่งเป็นไปในเชิงบวกมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ลอเนย์ลา ที่กล่าวว่า ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ความรู้มีผลต่อทักษะและทักษะที่ดีจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติที่ดี โดยที่ความรู้มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเชื่อว่าทักษะจะเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติตามความรู้หรือความรู้มีผลต่อทักษะก่อน แล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามทักษะนั้น

ผลการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ความรู้และทักษะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิด KAP (Knowledge, Attitude, Practice) ที่ระบุว่าความรู้มีผลต่อทักษะ และทักษะที่ดีจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม การศึกษานี้จึงเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 แก่กลุ่มนักศึกษา โดยเฉพาะการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย และมีจริยธรรม เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้งานสื่อออนไลน์ในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ สามารถนำผลการศึกษาไปพัฒนากระบวนการรับรู้ให้มีประสิทธิภาพและนำไปสู่ความสำเร็จ เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมต่อการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตลอดจนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือรักษาความปลอดภัย เช่น โปรแกรมป้องกันไวรัสหรือ Virtual private network (VPN) ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มประชากรและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ในอนาคตได้
2. ด้านการวิจัย ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ ต้องขอขอบพระคุณคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความกรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำเครื่องมือ ขอบคุณนักศึกษาทุกชั้นปีที่มีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. National Statistical Office. Survey on the use of information and communication technology in households. 2024; [cited 2024 November 24]. Available from: https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2024/20240531072624_48392.pdf.
2. Muangnang R, Chidmongkol R, Tirapriwong Y, Kaewma S, Srichairattanakul J. Perception, prevention and coping strategies for cyberbullying among nursing students. J Health Nurs. 2022; 38(2): 198-209.
3. Jun-up P. Behavior of social media usage and effects on high school students in Phitsanulok province. [thesis]. Naresuan University; 2018. (in Thai)
4. Computer-Related Crime Act, B.E. 2550. (2007). Government Gazette. 124 (27 A): 4-13.
5. Launiala A. How much can a KAP survey tell us about people's knowledge, attitudes, and practices some observations from medical anthropology research on malaria in pregnancy in Malawi. Anthropology matters Journal. 2009; 11(1): 1-13.
6. Thongmeekwan S, Chaetiao S, Chantaweemuang W, Kijrungrot T, Paenkaew J. Online social network using behavior among nursing students of Boromarajonani college of nursing, Songkhla. J Nurs Sci Siam. 2020; 21(41): 67-77. (in Thai)
7. Chobsiang L, Sriserm C, Boonchawi P, Thongprasan J, Srichat N. Perception and self-management of cyberbullying among bachelor of nursing science students at Boromarajonani College of Nursing, Sunpasitthiprasong. J Health Sci.BCNSP 2021; 5(1): 22-33. (In Thai)
8. Takeo K, Pong-inwong C, Boonliang D. Knowledge and understanding of secondary school students in social media under Act 2017 of Computer Offenses; A case study Khon Kaen Province. Dhammathas Acad. 2021; 21(1): 29-38.
9. Tato R. Nursing research: From concepts to application (revised edition). 8th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press; 2024.
10. Kitpreedaborisut B. Research and analysis methods. 9th ed. Bangkok: Jamnong; 2008. 199-200.
11. Wanichbancha K. Statistics for research. 14th ed. Bangkok: Samlada Ltd., Part.; 2023.

12. Khamsai S, Prasomthong N. The relationship between knowledge and understanding of behavior in committing offenses under the computer- related offenses of informal workers in Nakhon Sawan Province. *J Bus Admin.* 2023; 32: 69-85. (in Thai)
13. Mooncheep C, Wongwatthanaphong K, A study knowledge, attitude and compliance with the computer-related crime act B.E. 2560 of local personnel: A case study of local administrative organizations in Khiri Mat district Sukhothai. *Acad Res.* 2021; 4(4): 39-52. (in Thai)
14. Lekkaew K, T.Charoen, Siririrth W. Knowledge, attitude, and practice about computer crime act B.E. 2550 (2007) of undergraduate students in Chiangrai College. *Silpakorn University*, 2015; 8(2): 2809-19. (in Thai)
15. Songma S, Khumbamrung S. Relationship between awareness of the computer-related crime Act B.E.2550 (2007) and the internet behavior of students and personal of Suan Dusit Rajabhat University. *J Res.* 2012; 8(2): 91-106. (in Thai)